Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

92 138

ma·flo·

tem subpedibus et procul pellam a serem
tate iocundi in tuito. Ad te qui es solus refu
gium et vnica spes miserorum ad te gloria
mea et ad te confugiam de lacu miserie
deluto feris. Tibi in hec pro ut que dederis
suauitas melliflua vt tu dulcestas mihi
dulcedo non fallax dulcedo felix et secura
Querat ergo dne te in voceris te et in uo
cabo te. cedens in te vt querens te in verma
et venens benedicat te qui benedixisti nos
in omni benedictione et laude Deus meus
vnica spes mea exaudi me ne fatigato noli
querere te sed ut querat faciem tuam semper
ardenter. Tu da querenti vires qui inuenti
te fecisti et magis ac magis inuenendi te spem dedisti. Illuma dne cordis mei
oculum in tima visionis per spiritua lucem
velato est enim cecus tetra caligine peccatorum
et ignorancie. Illumina eum lumine gratie tue
ut sinceris fidei oculis et puro lumine cor
dis mei inspiratas in secreta regni tui. Deus
qua non est speciosa laus in ore peccatoris

ad
no bn.